

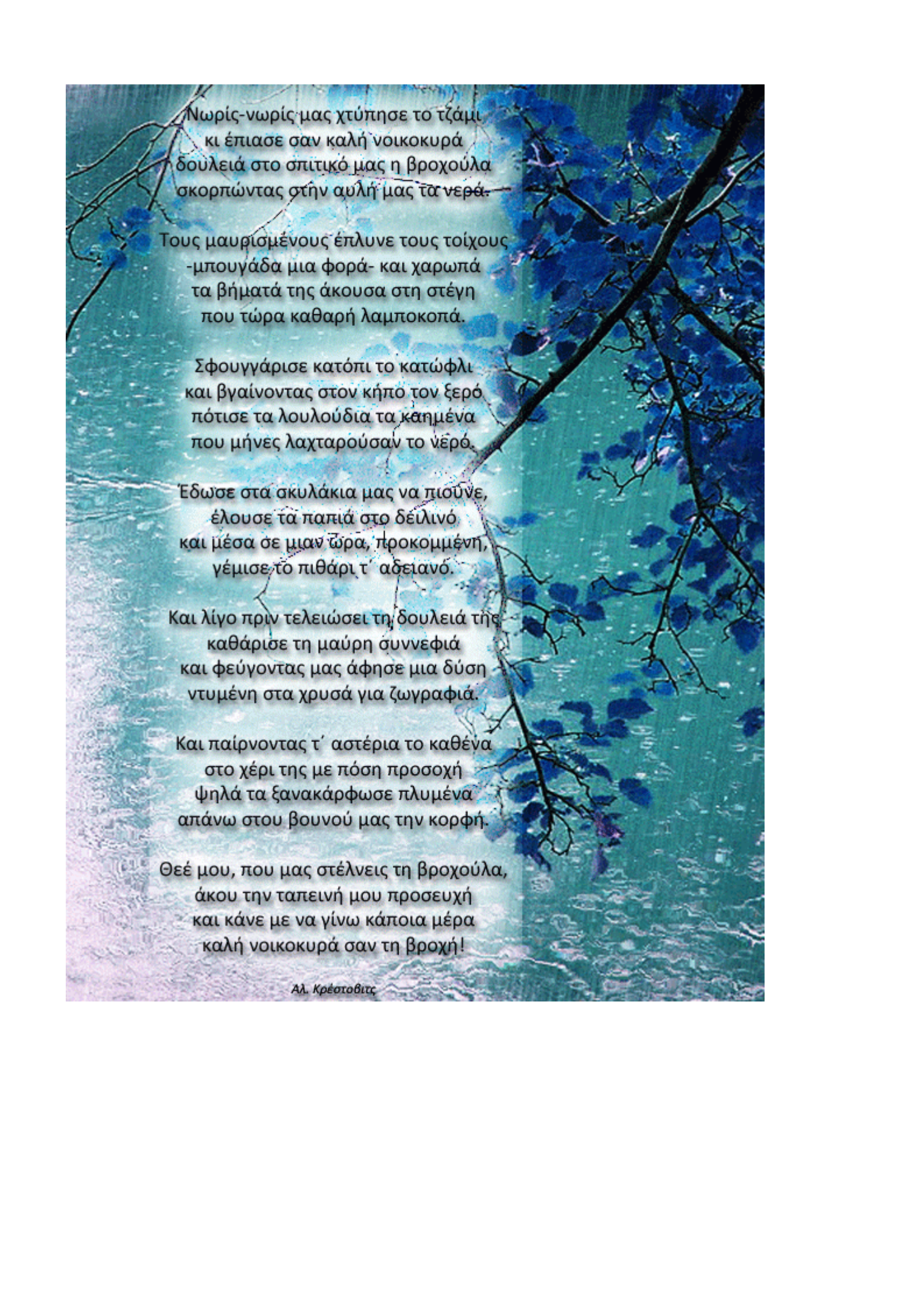
10 Νοεμβρίου 2016

Η βροχούλα

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Νωρίς-νωρίς μας χτύπησε το τζάμι
κι έπιασε σαν καλή νοικοκυρά
δουλειά στο σπιτικό μας η βροχούλα
σκορπώντας στην αυλή μας τα νερά.

Τους μαυρισμένους έπλυνε τους τοίχους
-μπουγάδα μια φορά- και χαρωπά
τα βήματά της άκουσα στη στέγη
που τώρα καθαρή λαμποκοπά.

Σφουγγάρισε κατόπι το κατώφλι
και βγαίνοντας στον κήπο τον ξερό
πότισε τα λουλούδια τα καημένα
που μήνες λαχταρούσαν το νερό.

Έδωσε στα σκυλάκια μας να πιούνε,
έλουσε τα παπιά στο δειλινό
και μέσα σε μιαν ώρα, προκομμένη,
γέμισε το πιθάρι τ' αδειανό.

Και λίγο πριν τελειώσει τη δουλειά της
καθάρισε τη μαύρη συννεφιά
και φεύγοντας μας άφησε μια δύση
ντυμένη στα χρυσά για ζωγραφιά.

Και παίρνοντας τ' αστέρια το καθένα
στο χέρι της με πόση προσοχή
ψηλά τα ξανακάρφωσε πλυμένα
απάνω στου βουνού μας την κορφή.

Θεέ μου, που μας στέλνεις τη βροχούλα,
άκου την ταπεινή μου προσευχή
και κάνε με να γίνω κάποια μέρα
καλή νοικοκυρά σαν τη βροχή!